

Какво е становището на Слава Севрюкова за генеалогията на човешкия род?

- Съществували ли са на Земята хуманоидни цивилизации преди нас? - Валят зажаждали въпроси.

- Да, имало е древни култури. Далеч преди човека са възниквали, процъфтявали и са се сринали други хуманоидни цивилизации. Загиват много, много отдавна. Тъжен провал. Не успяват да оцелеят поради непригодност. Не всички са от нашия генетично-еволюционен тип...

Психотроничката загатва за далечни предшественици на човека. Вероятно ефирни енергийни същества. Затова ли липсват материални следи? Преди колко милиона години са процъфтявали различните от нас "люлки на цивилизациите", отговор не й се "дава". - Коя е причината да изчезнат? За да "разпечати паметта" на Гея, прониква в Акашовите записи: - На планетата неведнъж е посяван Разум. Невинаги в суровата и среда е намирал здрава почва за развитие. Онези същества просто не са могли да извървят закодирания в тях еволюционен път. Непригодни да изпълнят духовната си мисия, цивилизациите им са се проваляли. Не всяко творение на Висшата сила е шедьовър на устойчивостта.

- От тях не оцеляват вещественни доказателства?

- Защо се чудите? Някога на Марс, както виждам, също като при нас процъфтява живот в разнообразни биологични форми. Знаем - тези факти ще бъдат научно доказани...

(Дали визира метеорита от Червената планета, върху който учени от НАСА идентифицират отпечатъци от микроорганизми? Открит е десетина години след смъртта й. Или в ползрението й са резултатите от по-късните проучвания на космическата сонда "Спирит", изпратила на 13.01.2004 година косвени доказателства, че на Марс някога е имало вода? Според космическите изследвания, под полярните шапки на Червената планета "вълшебната течност на живота" би трябвало да съществува и сега. Възможно е да се касае и за непознати форми на живот, чиито следи ще бъдат открити.)

- Лельо Славе, какво се откроява пред твоето "психотронно око" за чудовището от Лох Нес? За неговия събрат в езерото Оканатан в Канада? За снежния човек "Йети", наречен още саскуоч ("Голяма стъпка")? Реални ли са? Какъв е техният произход?

- Висшият Разум съхранява ограничени популации на част от обитавалите Земята същества. Такива са плезиозаврите от Лох Нес, "Голямата стъпка" в Хималаите и много други. Защо се чудите за йети - и днес екваториалните джунгли са обитавани от неопознати първобитни племена и раси. Еволюцията рядко губи трудните си завоевания.

След време представители на ограничени колонии от тези считани за отдавна изчезнали видове на животинското царство ще бъдат открити. Така ще стане и с други допотопни същества, населявали Земята преди милиони години. Приети от науката за безвъзвратно изчезнали, истината е различна. Бъдещето ще я докаже. Слава Севрюкова за кой ли път - новатор. Какво нашепва - свои сънища? Или?... * * * Да не прибързваме с изводите. „Съществата на Земята

отдавна вече са напълно изследвани" - с надменна категоричност твърдяха учените на XX век. Какво се оказва?

„Предстои непредубедено изучаване на света" - становището на самородната психотронна

36

изследова-телка се потвърждава от знаменити съвременни естествоизпитатели. Едуард Уилсън, еволюционен биолог от Харвард, заявява пред списание "National Geographic" (V, 2006 г): „При животните познаваме едва около 10 % от всички видове." (Визира насекомите - б. а.) Не е изключено изследователите тепърва да се докоснат до нови неоткрити животински видове. Или до техни представители, приети за изчезнали отпреди милиони години. През втората половина на миналото столетие на бял свят изникват изненади, за които научните светили не могат да повярват на очите си. Ненадейно, като дух от океанските дълбини, изплува считаният за изчезнал отпреди повече от 400 милиона години целакант (латимерия). "Живо изкопаемо" - свързваща брънка между риби и земноводни. Странно същество, размахващо перки като крачета, то и днес населява в малобройни колонии труднодостъпните дълбини на океана. В по-ново време на океанския бряг бе изхвърлена разлагаща се големоуста акула. Изследванията показаха - от първичен вид е, класифициран за "престанал да съществува отпреди милиони години". Нима е абсурдно да са съхранени и други животни, зачеркнати като безвъзвратно погинали? Ами ако и те обитават закътани райони на планетата, подобно на целаканта и древната акула в ограничени популации? От сложния еволюционен път на живота на Земята, според Слава Севрюкова, са запазени считани за отдавна изчезнали животински видове. Те ще бъдат открити. Докога с гордост ще се бием в гърдите, че сме единствени представители на човешкото племе? Ами ако "йети" се окаже по чудо оцелял наш прародител? Друг пример. Рисунките на платото Наска са открити случайно през 30-те години на миналия век от самолети, търсещи вода по неплодната му повърхност. Изневиделица пред изумения поглед на пилотите се открояват контури на огромни животни и странни знаци, разчертани на километрични разстояния. Въпреки множеството хипотези, предназначението им е трудно обяснимо. Не престават съобщенията за загадъчни срещи с абсолютно неизвестни, закътани първобитни племена из трудно достъпната Амазонска джунгла. Там времето като, че не е помръднало с хилядолетия. Какви ли нови още по-потресаващи сензации ни очакват? Психотроничката "изравя" историята от вековните пясъци на митове и заблуди. Възкресява я, внимателно подготвяйки за нови, подобни на целаканта, сюрпризи. Завладяващи идеи. Примамливо зазвънтят в ума. До болка позната ѝ е максимата: „Искаш ли да си създадеш врагове, опитай да промениш нещо". Разтърсвайки катаклизмено представите за света, какво я посреща? - Дори не противодействие. - Пренебрежение. Испитан от векове патент на посредствеността. Постиженията на психотронния учен тепърва ще се оценяват по достойнство. * * * Толкова за съхранените и неизвестни еволюционни брънки в животинското царство. Най-много ни интересува Човека - "разумната кал на Земята". Натам са насочени следващите въпроси:

- Би ли могла "да се пренесеш" на изчезналия континент Атлантида? На този, според Платон "остров, населен с могъщ народ", съществувала ли е високо еволюирала цивилизация?

- Да, ама вие прекалено силно желаете да ме тласнете натам с вашите въпроси... - Сmee се пророчицата.

Не е специалист по всичко. Не е длъжна да отговаря на самоволни хрумвания. Но, осъзнавайки мисията си, подава гроздове от информация, никога трохи. Потопена в античното минало, продължава: -Атлантида, както ми се разкрива, е реалност. Пред мене е островът. Там процъфтява високо напреднала държава. За разлика от други цивилизации, успява да достигне доста високо развитие, но поема по погрешен път. Пророчицата потъва в тайните на вековете: - Не е чак толкова извисена, колкото се приема. Била е. И изчезва в океана. Толкоз. За чудене ли е? Неведнъж на Земята се разразяват мащабни катаклизми. Доколкото виждам, и нови предстоят... След хилядолетия се явяват, просперират, безславно затриват и други значими култури - в Африка, Индия, Египет, Северна и Южна Америка. Всяка цивилизация се изчерпва, не успее ли да направи решителна крачка към Духовността. Питайте друго. Рязка смяна на ракурса:

- От какво произлиза предходникът на човека? От маймуна? Преселник от извънземието? Или?

- Предтечите ни нямат общи прародители с шимпанзето. Нашият клон е самостоятелен. Маймуните са носители на 50 генетични кода, ние - на 48. И какво? Нима са по-умни?

Прорицателката звънко се смее. Когато продължава, тонът ѝ е сериозен:

- Късче Вселенски Разум е вложен във всяко човешко същество. От него зависи правилно ли ще се развие. Възможно е да се разрасне. Или, потулено в границите на съответния живот, да тлее и мъждука. Ако духовната ни еволюция е възходяща, след години ще се присъединим отново към

37

лоното на Висшата Светлина. Обърка ли се развитието ни, може да се завърнем в тъмната пещерна ера. А може и още по-назад... Важно е да осъзнаем отговорността си. В нас е част от "космическата цялост". В изпитанията на еволюцията винаги има елементи на риск. Не всичко е абсолютно предопределено. Освен това тук времето не играе решаваща роля. (Водните кончета са на близо 325 милиона години. Появяват се далече преди да бъдем "проектирани" във Вселенската лаборатория. Нима са по-съвършени от хомо сапиенс? - б. а.) - На Човечеството е предопределено самостоятелно развитие - завършва послания харизматичната леля Слава. - Висшите същества ни подтикват напред в кризисни периоди, но не ни подкрепят майчински непрестанно като прохождащи деца. За да се усъвършенства, духът на сапиенса се нуждае от изчистено съзнание и мисъл. Пребиваването на Земята в плът и кръв има важно предназначение. С преодоляване на неимоверни изпитания в низ от прераждания, духовно да се въздигаме. * * * Не знаем началото, нито финалната отсечка на развитието си. Благодарение на пророчицата, по един нестандартен път ще се опитаме да се докоснем до тях. - Би ли разкрила най-ранните ни еволюционни етапи? Какъв е нашият генезис"? Кой е първият човек? "Сътворен" или, както се твърди, възникнал "от самосебе си"? Как се заселва на Земята? Едновременно на различни места или на едно? Къде е най-ранният ни дом? Прорицателката, присвила клепачи, се потапя във видения с древни координати. (Датата на разговора е 24.11.1977 година.) След малко с почуда се

взира. Тя ли е това? - От светлокафяви, очите ѝ са СИВИ, втренчени в пространството. Гласът - картечно забързан. Рязък, насечен:

- Виждам - река. Не мога да определя коя е. Възможно е вече да не съществува... Край нея - бластисто място... Там, в "сладка" топла вода попада "семето" на несътворения още човек. Прелетял е от Космоса.

- Как? Чрез комета, метеорит, метеоритен прах или изкуствено космическо тяло?

- Тайна... - Слава Севрюкова махва с ръка. Тъжно, приглушено въздиша.

Рязкото прекъсване ли я смути? Сложен е емоционалният свят на пророчицата. Дълбока тишина. Сякаш съдбата на Вселената е заложена в задаващите се проникновения. - ...Виждам купчинки слюз - разсича безмълвността. - Зрънца, подобно плода на черница. Малки мехурчета с ципа, като белтък от яйце. От тях се заражда предходникът на човека. Възниква от тези "семенца", пропътували до Земята от Световното мироздание. Животът ни е пренесен от Космоса! С първи проявления - във водата. Пред мен е безполово същество отпреди милиони и милиони години. Гъвкаво меко тяло във водна среда. Размножава се чрез делене. По ония кътчета се сипят тропически дъждове. Виждам, при появата първообраза на най-ранния ни предходник планетата е обилно населена с животни.

- Казваш, безполови предци. Как е възможно? Това хумункулусът на алхимиците ли е? - Иронично подхвърляне. - Деленето е характерно за едноклетъчните. Съществата, от които сме произлезли, не са такива, нали?

- На оня етап все още са много, ама много далече от бозайниците - леят се проникновения. - Пред мене са - нежни, еластични създания. Водните ни предходници по начина на размножаване уподобяват едноклетъчните. Но дали са такива?... В тях е вложен ранният ни генетичен код. Предстои да станат бозайници мно-го-много по-късно, едва с половото разделяне. Говоря за най-ранния период. По онова време Земята е населена с тревопасни и хищни гиганти. Има и динозаври.

* * * С ушите си ли чуваме? Най-ранните предтечи на човека сред динозаври?! - Еретични становища от седемдесетте години на миналия век. След патентовани открития в минно-геоложкото дело и ядрената физика, нестандартният учен извършва психотронна възстановка на Миналото. Контрастът от известното за първите хора и поднесената информация от Слава Севрюкова зашеметява. Най-вече с първичния тип репродукция. Трябва ли да учудва "непорочното зачатие" при тези най-ранни и толкова нежни водни създания? Нима някой учен е успял да разкрие как са изглеждали, битували и размножавали първопредтечите на човешкия род? Кой ги е декодирал?

Психотропните проникновения на Слава достигат до алфата на нашия генезис. Човек не е възникнал от небитието. Първопредходниците ни-с небесни корени от Вечността, поемат нелекия си

земен път във водна среда. За живота в оная тъмна и навярно кървава епоха съвременната наука може само да гадае. Оскъдни, почти никакви са костните останки от много по-късните междинни звена на нашето развитие. Фосили на алфа предците реално отсъстват. Как да ги има -те, според нестандартния учен, са лишени от кости. „Опорните им структури - споделя психотроничката в друг разговор - са меки, хрущялни.“

- Според твоите разкрития, леля Славе, "най-ранните ни предтечи са се размножавали чрез делене". Как се е извършвал този процес? Как са изглеждали те?

- Виждам... Пред мен са, във водата... - Прекосява отново моста на времето. - Малки, подвижни, леки. В областта на корема, където след милиони години ще се оформи бъдещо пъпче, се образува нещо като пъпка. Тя расте, расте. Коремчето се раздува. Там се оформя зародилото се мъничко ново същество. Когато е напълно завършено, мъчително се откъсва от родителя. Зрелият индивид прекъсва свързващото звено, давайки самостоятелност на новия живот.

Прорицателката има възприятия за свят, недокоснат от учените. Достига ранния портал на най-далечните предци. Отпреди милиони-милиони лета. Смайващи прозрения. Оживяват "зачатъците на първите ултрапримитивни предходници на човека" (с цялата условност на това понятие). Усъвършенстваните наследници на малките безпомощни същества по-късно ще променят до неузнаваемост средата и живота на планетата. Къде се появяват първопредците ни-в Азия, Африка, Близкия Изток? - Слава Севрюкова не отговаря. Позовавайки се на описанието ѝ, Африка най-вероятно ще се окаже люлката на Човечеството. Палеонтолозите имат подобни предположения, но те касаят много по-късните ни предтечи. Пушка Златарева и Красимира Шопова си спомнят: „Леля Слава описа родината на човешкия род: „По онова време на планетата - разкри тя - се е разпростирал само един огромен материк. По-късно от него са се откъснали и оформили съвременните континенти. Това е станало много отдавна.“ За да уточним къде се появяват първопредходниците ни, подадохме на психотроничката глобус. Взряна в него, сочейки участък от североизточната част на съвременна Централна Африка, тя уточни: „Тук, в топлите водни простори са възникнали далечните предци на първите хора. Това се е извършило още преди отделянето на Африка от пракоиндуса.“ Уникална информация. Ще трябва да се доказва с годините. Изгряла е Нова ера. Животът - успешно пренесен от Космоса, пуска здрави корени на Земята. Знаел ли е нереализираният предходник на ултрапримитивния човек какво го очаква, рискувайки да прелети огромни пространства от вселенската бездна, за да се настани по тези нелесни за живот места? И трайно заселен на Синята планета, "небесният посланик" да се превърне в неин пленник? Или бъдещ господар? Щом като "семето на живота" е "засято" от Космоса, какво е Земята за нас - родина или хазайка?...

- Странни еволюционни лабиринти. Ако правилно те разбираме, говориш за нещо като "клонинги". Би ли могла да разкриеш защо безполовото делене при онези ранни твари се извършва именно в областта на пъпа?

- Този участък на тялото предхожда мястото, където милиони години по-късно плодът на бъдещото създание ще е свързан с пъпна връв с утробата на майката. Така ще е при двуполовия човек, закодиран да се реализира в тях. Малките протосъщества - сложна комбинация от клетки, инстинкти и разум в начален стадий - още са много, ама много назад от него.

Взряна в най-ранните проявления на предците в една отдавна изчезнала епоха, прорицателката потръпва: - Ето, открояват се пред мене в по-късен етап - вече на сушата. Обрасли в козина, постегнати, ала все още с еластично хрущялни скелети. Не, още е твърде пресилено дори да се говори за хора. Слава Севрюкова подчертава: - Първичните ни предходници не се родяат с маймуната. Представата за произлезлия от нея човек е напълно погрешна! Абсолютно самостоятелен клон в еволюцията. Произведение на божественото изкуство, наречено Природа. И нейното бъдещо чудо! Изненадващи възстановки за най-ранните носители на човешкия геном - променя се начинът им на живот от водна в сухоземна среда. Настанали са епохални събития. Те по-късно ще се окажат еволюционна сензация, разтърсила света. Появили са се най-ултрапримитивните предшественици на първите хора. Мнозина биха се усъмнили в това, но в противен случай дали би ни имало на Земята? Независимо как са възникнали, изглеждали и еволюирали - както описва психотропният феномен или другояче.

39

Кога е станало това? - Може би рано, мно-о-о-го рано. Да не би още, когато Бог е бил дете?... * * * Първите човекоподобни, според прорицателката-та, са безполови. Съжителстват в дива кръвожадна епоха с динозаври. И оцеляват, надживявайки ги в крупни катаклизмени изпитания, съпровождащи рискованите завои на еволюцията. В по-късен етап, вече излезли от водата, те се разкриват пред психотроничката - пъплеши, обилно окосмени. Започва нова епическа промяна. Оттласна-ли са се мощно напред след сринащите за мегафауна-та, погромни за оня период природни сътресения. От какво е предизвикано това? „Катаклизмите са ни направили хора" - твърдят авторитетни съвременни изследователи. Дали е така? „Катаклизмите са катализатор, ускоряващ развитието. Не ни моделират в човеци. Създадени сме такива. Човекът е самостоятелен клон в еволюцията. Съкрушителните природни сътресения спомагат по-добре приспособимият от животните наш предходник постепенно да се превърне в бъдещото "най-съвършено същество" на Земята" - уверена е пророчицата. Прозрения пораждащи смели хипотези за произхода на сапиенса. Ако вижданията ѝ за ранния ни генезис се потвърдят, антропологията ще трябва да се измести с десетки, може би, стотици милиони години назад. А историята на човешкия род коригира. И пренапише наново. Това Слава не я касае. Предава психотронни прозрения, извлечени от свръхсетивни канали. Разшиф-рова тайните на Сътворението, избягвайки сензацията. Предлага безпристрастна "историческа снимка" на епохата. Грабваща ума история с невероятен разсег във времето. Отваря прозорец към живота на безполовите алфа-предци. Това ли са далечните представители от времето преди сексуалната диференциация - т. н. андрогени, за които тук-там се среща загадъчна информация? Ако е така, достигнати са основите на най-ранното генетично дърво. „Предходниците на първите хора, обитаващи в началото водните простори - забелязва психотроничката, - са се размножавали безполово, чрез "делене". Критични сте към фактите, добити по психотронен път? - Ваше право. Но кой познава първообразците на

предходниците ни? Известно ли е откъде идваме "преди да се превърнем в това, което сме" - зверове, птици или риби?... * * * Не, човекът никога не е бил звяр. Ражда се бавно. Една заплетена, дълго криволичаща пътека от малките нежни създания, преминали безброй изпитания - през нас - към Бога... Как се обяснява загадъчният профил на предпървобитните предци? Трудно е да си представим размножаването им през началния стадий чрез "делене" - толкова специфично за едноклетъчните. Още по-лекоμισлено - очакването резултатите от психотронните пробиви във времето да бъдат приети с лекота от по принцип скептичните към проникновения от подобно естество титулувани особи. С тяхната "платоническа форма" на размножаване, толкова различна от сексуалната. Във фройдистко съвремие, силно повлияно от властната полова чакра. Странно звучащи са и твърденията за андрогените - мистериозни безполови същества. Но нима Творецът Бог не е едновременно Баща и Майка? Доколко познаваме Началото на началата? Какво бихме могли да споделим за Него, освен, че незнайно защо зовем в мъжки род Съзидателната Висша сила? А там е тайната за "същината на Живота и Смъртта". Светото писание заковава: първите хора са сътворени по "Негов образ и подобие". Създателят е без пол. Пророчицата вижда мъжа и жената в една плът. Такова, според нея, е Началото. По-късно, с обособяването им в две тела, се дава шанс за мощни, оформящи развитието на бъдещия сапиенс, тласъци на Любовта. Ако не се бе случило това, животът завинаги би бил подвластен на бруталността и грубата сила. Дали сътворявайки жената, Бог не е постигнал едно от най-великите чудеса на света? За да бъде по-близо до хората, ли е създал майката? Слава навлиза в трудна, изключително спорна материя, разкривайки конфликтните допирни точки между наука и религия. Помирявайки ги. Това е като да помириш водата с огъня. * * *

- Би ли могла да възстановиш как изглежда първият човек сред тропическия рай, който ни описа?

- Виждам го доста по-късно. Вече излязъл от водата, сухоземен. Индивидуално беззащитен.

40

Гъвкав, разчитащ на подвижността си.

- С какви размери?

- Дребничък - не повече от 10-15 сантиметра. Окосмен отгоре до долу. За да оцелее, живее на стада.

Колективно същество, архаичният протосапиенс, пак ще повтори, не е от клона на маймуните. Придвижва се приведен напред. Долните крайници - по-дълги и стабилни от горните. В ония ранни времена еволюцията не познава ограничения. Твори с бурен размах. Свят на чудеса. (Психотроничката изгражда нова представа за най-ранните проявления на примитивните ни предтечи.)

- Забеляваш ли у тези същества елементарни наченки на творческо начало?

- Не - отсича. - Така, както се разкриват пред мен, на оня етап са груби, примитивни, но и... състрадателни.

- Могат да бъдат заподозрени в наценки на човешки чувства?

- Взаимността при тях играе важна роля. Подкрепят се с любов. При поява на ново създание, родител и рожба кървят, но се обичат. Това кървене е останало и досега при жената. Слаби и изтощени, стадото ги храни, защитава и поддържа в оцеляването. Изпитанията с времето ги правят все по-задружни.

(От оная ранна епоха, от която не престава страстно да ни зове природата, сме наследили състрадателните инстинкти на далечните прародители. Може би те са дълбоко внедрени в жилавите ни гени - безценен шанс за оцеляване и в изпитните на Бъдещето.) * * * Неканоничната изследователка извършва пробиви в антропологията по въпроси, вълнуващи открай време Човечеството. С потребност за изучаване обкръжаващия свят. И другия - стаения в нас. - Как се разкриват пред психотропния ти взор еволюираните от ултрапримитивните водни създания по-късни сухоземни наши предходници?

- Голи, обилно окосмени. Затова поради дребничкия ръст, си позволявам да нарека, без да влагам ирония, тези ранни твари малки човечета.

- С миниатюрните си размери - лесна плячка за всеки хищник? Бурни драми в ожесточените условия на живот, в които супергерои са безмилостни диви зверове. Как оцеляват сред бушуващите пожари от кръв?

- Съжителстват в група. Задружни, спазват златното правило - безопасността над всичко. Като животните - следват стадото. Повече очи и уши виждат и чуват по-добре. Индивидуално плахи, силни в сплотеността. Стадото-утеха, закрила и изпитание. Най-находчивите динамични създания предават своите гени. Непри-способените погиват. Заработил е законът на естествената селекция.

- Какви промени настъпват с тях?

- Потомците им с годините вече не са същите -развиват ума си, израстват. Враговете им започват да се съобразяват с тях. Увеличава се шансът за оцеляване.

- Какво следва от всичко дотук? "Предходниците" преминават сложни колизии. Навярно неведнъж на прага на изчезване, успяват да се опазят. Как?

- В тях е вложен далновиден промисъл на стремежа към съвършенство. Космическият разум внедрява устойчиви програми за съхранение - инстинкти. Проявления са на така наречената групова душа. Мъничките стадни човечета оцеляват, поддържайки връзка с Висшето цяло именно чрез тях, чрез инстинктите.

Принудени непрестанно да се адаптират, виждам ги - все по-неузнаваеми в сравнение с преди. Годините постепенно ги приближават към нашия външен вид. Наситен с опасности, сложен, разнообразен се оказва пътят на човешкото развитие. Слава Севрюкова разпечатва неписани хроники. Разумът, според нея, е закономерен продукт на еволюцията. * * * Избликват нови въпроси:

- Общуват ли словесно протосъществата помежду си?

- Не. Като животинки са. С подушване се ориентират кои са от стадото. Изключително задружни - особено при поява на ново създание. Това за тях не е самотен процес. Стадната общност се събира да подпомага отделянето му. Прегризват свързващото звено. Грижат се за малкото. Виждам - мнозина от тях загиват в трудните условия. Индивидуално слаби, променят се, действат в екип. Инстинктите им помагат да се съхранят.

41

(Пророчицата като че изцяло се разминава с отдавна вкоренени постулати. Какво се оказва - човекът не е "домашен любимец" на Бога. Ревнивите пазители на догмата едва ли великодушно ще ѝ го простят.)

- Подлагани с хилядолетия на унищожение, популацията им, за разлика от други хомоподобни, съумява да се опази. След адаптивни изменения, в много по-усъвършенстван вид - до наши дни. Кой е секретът за това?

- В малките човечета, както ги наричам, е вложен първообразът на сапиенса. Носители са, ако мога да се изразя така, на бъдещия ни генотип.

- В състояние са да мислят?

- Елементарно - за прехраната, ежедневните занимания и потомството.

(Предходниците ни, по думите на психотроничката, са грижовни - б. а.) - Какво става с тях след милиони години? - Виждам - все по-устойчиви, със заякнала, вече костна, с много по-добре развита мускулна система и ум. Индивидуален дух при тях отсъства. Грозновати, на външен вид уподобяват животинки. Но в сърцевината на тези неспокойни същества е проектирано бъдещото "най-висше творение на Земята". То ще се яви след нелека еволюционна селекция. (Малките проточовечета - във вихъра на велика, с рискове и изненади, битка за изява на духа. Съвършено различни от съвременните супермени.)

- Забелязват ли се при тях наченки на развитие след милиони години в духовната област?

- Прекомерно избързвате. Преди появата на най-ранните ни предходници на Земята са прелетели първите седемдесет духа - "ядката на бъдещото Човечество". Висши безплътни същества, упоменати в Библията. Те дискретно ще му "предават" знания от различни области, подпомагайки го в духовния растеж.

(Сагата на Слава зазвучава приказно.)

- Откъде се появяват тези духове?

- Високо напреднали, дотогава са обитавали други планети. Отново избързвате... По-важно е друго - от най-ранни времена Човечеството не е оставяно без духовна подкрепа.

- Какво е влиянието на индивидуалния дух върху нашите предходници?

- Животните, растенията, живите твари на Земята разполагат с групова душа. Единствено ние на планетата сме привилегировани с индивидуална Духовна същност. Това ни отличава в най-висша степен от тях. Индивидуалният дух навлиза в праотците ни в доста по-късен стадий. Извършва се непо-средствено преди половото разделяне. Дотогава с груповата си душа те все още слабо са се различава-ли от животните.

- Как се извършва този процес? -Духът на Световния разум идва от Космоса. Прелита на Земята, спуска се и разпръсква в сияен звезден прах. Прониквайки през фонтанелата, флуидите му изпълват същността на всяко от вече еволюционно израсналите бъдещи човешки същества. Активно започва да циркулира в тях и все повече ги променя. От тоз миг нататък те завинаги се откъсват от груповата душа. Индивидуалността - кардинален отскок в развитието. Обособяващият дух активира творческата енергия. Обзема ги извечен стремеж на неудовлетвореност - тласък към извисеността. Заражда се съзнанието. Ранните хора започват да мислят самостоятелно, много по-задълбочено. Открояват се личностни зачатъци. В търсене подходящи условия за живот, човекът започва да се разселва из безбрежните пространства на географските ширини. Безценен шанс за оцеляване и реализация. С интелигентността, милостивата Природа закодира в него вътрешен порив към нещо неизцяло проявено - неразлистеният кълн на духовността. Тепърва предстои да се усъвършенства. Благодарение на това, след милиони години той ще се превърне в доминиращ фактор на планетата. А още по-късно, когато тя напълно разцъфти, ще получи власт да опознава и се вписва много по-стойностно в света. * * * Известно е - най-безпомощни в сравнение с приматите са новородените при човека. Те обаче получават много повече любов и подкрепа от родителите, отколкото питомците на всички други бозайници. За да се превърнат в най-умните и предприемчиви представители на Разума на Земята. Какво ли не прави магията на Любовта! От времето на Адам не са открити абсолютно никакви костни следи. Как да се стигне до тях в още по-отдалечената епоха на примитивните стадни същества?

В науката се откроява тенденция за увеличаване палеонтологичната възраст на предходниците ни. Според съвременните проучвания, човекът се е появил преди около 4,5 милиона години. Откриването на "черепа от Тумай" в Африка през 2002 г. връща произхода ни много по-назад - с близо 7 милиона

42

години. В изследванията на американски антрополози, публикувани през 1996 г., половин десетилетие след кончината на жената-скенер (1991 г.) от Майкъл Кремо и Ричард Томпсън, излизат наяве неудобни истини. От дълбоките скални пластове на Калифорния са извадени човешки скелети отпреди 50-60, до 100 милиона години. Костният материал не се отличава съществено от този на съвременния човек. Нима са плод на необяснима игра на природата? Шокиращи открития, затрудняващи тълкуването. Затова ли убягват на широката публика. Науката в невъзможността си да даде смислен отговор от съвременна позиция за тези факти, ги отхвърля, премълчава или просто затулва в музеите. Феноменалната възраст на най-новите антропологични

находки подсказва - генеалогията ни е много по-древна от известното засега. Изтегляйки далече назад нашия генезис, възникват още по-неудобни въпроси, неподвластни на Дарвиновата теория. Катаклизъмът, изтрил от Земята "шампионите по оцеляване" динозаврите, е само отпреди 65 милиона години. Човешки кости, както узнахме, са датирани от близо 100 милиона години. Не потвърждават ли "скандалните артефакти", че Човечеството е старо, твърде старо? С потекло на повече от десетки милиони години. Много преди тях Слава превръща невъзможното в реалност, твърдейки: „Елементарните ни предходници са съществували в епохата на динозаврите." Нека с иронична усмивка се запитаме: не обяснява ли това края на кръвожадните чудовища?... Родът на хомо сапиенс и разумът на планетата ще се окажат много по-древни, отколкото научният свят е посмял да допусне и в най-смелите си хипотези. * * * Първите хора, носители на индивидуален дух, в титанични битки за оцеляване сред дивата природа. "Беззащитните" слаби някога създания се оказват невероятно устойчиви. Приспособяват се все по-успешно към бурните изменения на средата. Измират животни. Растения изчезват. Те устояват. Нека си представим древните предци в епохата на мегафауна - сред саблезъби тигри, вълци, мечки, многократно по-едри, брутални и кръвожадни от съвременните. С малките си размери - привлекателен залък за всеки хищник. След драстичното развихряне на геофизични сринове, следвани от резки климатични промени, именно те, духовно диференцираните, са се оказали по-адаптивни и изобретателни. Затова оцеляват. Да припомним становището на Слава Севрюкова: „Не катаклизмите ни правят хора. Те са само катализатори, ускоряващи еволюционното развитие." През психотронния взор на пророчицата пред нас се изправят наследниците на някогашните малки стадни създания. Духовно обособени, подобаващи размери, бързина, наченки на интелект, предстои да се превърнат в невероятни същества. Благодарение на своята знаменита, без аналог адаптивност, състрадателност и взаимна подкрепа. За да разкрие природните ни резерви на устойчивост към резки промени в средата, екип учени провежда рискован експеримент. Извършен под строг медицински контрол. В херметична, топлинно изолирана камера при температура 110 градуса С са поставени за 10 минути човек, кокоше яйце и къс месо. Целта е да се проследят реакциите на нашия организъм в екстремни условия и способността му за самосъхранение, в сравнение с другата органична материя. След изтичане на контролното време, яйцето се оказва готово за консумация. Порядъчно изпечена е и пържолата. Човекът за това време е отделил 2 литра пот. С ускорен до крайна степен пулс, той е жив и в съзнание. Оцелял в ужасяващи екстремни условия. Тогава... Ще устои ли пред все по-надвисващите на тъмния световен небосклон повратни природни колизии, за които ще стане дума по-нататък? * * * Нека се опитаме чрез уникалното "психотронно око" много по-внимателно да надзърнем във времето на по-късните, приближаващи се по външен вид и интелект до нас, неизвестни на науката предходници:

- Как изглеждат генетичните наследници на ранните безполови същества? Реалност ли са митичната библейска двойка Адам и Ева? Ако ли не, какво стои зад тях?

- Адам и Ева не са имената на първите хора, а обобщени символи на половото разделяне при човека. По-усъвършенствани, голи, на ръст не повече от метър, те са силно окосмени. Съвършено различни от популярните фрески, скулптури, картини и други живописни изображения на първата библейска двойка. Носители на смесица от инстинкти, но и на зачатъци на интелект. След

духовното те придобиват и сексуално диференциране. Това им дава мощен тласък в еволюционния възход.

43

Казано е: „Човеку е потребен друг, за да намери себе си"... Обособяването на пола - пореден значим еволюционен скок. В еволюиралите създания е навлязъл Духът - божествена частица от Висшия Разум. За да закипи в него нов живот. (Слава Севрюкова постига новаторски пробиви. Прозренията ѝ са непроверяеми поради отсъствие на костен и генетичен материал. Едно е сигурно - започнала е нова епохална промяна. Настанали са непознати дотогава изменения в генетичния код на човека, наречени мутации. Заработил е законът за корелативните трансформации - промяната на един белег провокира корекция на друг. Явило се е нещо строго специфично - половите органи. И съвършено нов, различен тип размножаване - сексуално.) - Всичко това е загатнато в Библията? - Да, но повечето хора срещат затруднения, четейки раздела "Битие". Там кодирано е представена еволюцията на човешкия род отпреди милиони години. Тогава властват епохи, в които числото 7 е водещо: 700, 7000, 70 000, 700 000 години. Метафорично в Светото писание е загатната еволюцията на сапиенса от низше същество към духовен човек. Убедена съм - ще стигнем до разшифроването му. Проследявайки Сборника на свещената мъдрост, позволявам си да твърдя: разделът "Битие" трябва да се чете последен. Почнете ли от него, трудно ще разберете изложеното по-нататък. Може да го пропуснете или да останете с впечатление, че писанието е неразбираемо скучно. Важно е правилното тълкуване. С ума на сърцето. - Според Библията, след като Господ сътвори Адам, съчувствено въздъхва: „Бива ли да битува сам?" И изтръгва изпод ребрата му Ева, извайвайки я с финес. И я превръща в неустоим афродизиак. А, може би, "първият човек" я приема за най-висш шедьовър, защото е част от него? Навярно и от Бога. Или по простата причина, че тя генетично е по-близо до любовта?

- Създателят хвърля Адам и потомците му в люта треска - дорде свят светува да дирят в половинката свещеността на липсващото единство. Полярността е път към целостта. Оттогаз до наши дни мъжът и жената, някога едно, не престават да се търсят в съкровения АЗ. Понякога дори бягат от себе си, за да се открият в другия...

- С появата на Ева, навярно скуката на първия човек завинаги се стапя ведно с райското му спокойствие - подхвърля някой, да олекоти темата и поразсее леля Слава. - И все пак, щастлива ще да е била райската двойка - без тъща и свекърва.

- Да - усмихва се пророчицата, - светът вече е за двама. Късен, съвършено различен етап на еволюция. Животът поема по нов път - от херметичното "райско единство" - през Дървото на познанието - към проникване в безбрежното многообразие на битието.

Тези вече много по-разумни одухотворени създания решително се оттласкват напред в духовното развитие. Това ги отличава от останалите земни твари. Преоткрили ранните си корени, ние сме носители на тяхната генетична матрица. - Адам и Ева, както ги съзираш, са сътворени не от кал, а от пластична жива материя. В този смисъл не са преки "рожби на Твореца", а далечни еволюирани двуполови наследници на "малките стадни човечета" в един по-зрял стадий на развитие. Но в тях,

както узнахме, е вложен Божествен дух. Как да тълкуваме библейския идеом „Човек е сътворен от пръст“?

- Елементите, изграждащи Космоса и земната кора, съществуват и в нашето тяло. Оттук - изразът „От пръст сме създадени“. Мъжът и жената всъщност са "два крака", с които Човечеството от Сътворението насам непрестанно се оттласква напред.

- Според Библията, процесът Сътворение се извършва в рая. Какво представлява библейският Едем? Експериментална лаборатория на Твореца? Или?...

- Това е мястото, обитавано от Бог и Висшата йерархия. Те непрестанно ни подпомагат в духовното израстване. Не си въобразявайте, че Върховната сила, Христос и Светият дух се грижат единствено и само за нас и само на Земята. Облагородяват цялата Вселена.

С половото разделение на сапиенса, според Слава Севрюкова, започва поредна революция в интелекта. Адам и Ева символизират първите коренно различни негови представители. С мислене не много отдалечено от нашето^ Те и техните наследници вече могат да говорят, а по-късно и да творят. Какво се оказва - първият човешки син на Земята е „незаконнороден“. Това вече е непостижимо! Но нима "бегълците от рая" са имали брак? * * * Процесът на сексуално обособяване се извършва милиони години назад при далечните ни прародители.

Как, според Библията, е създадена жената-при-ма? - От реброто на първия мъж? Или изпод

44

ребрата му, както разкрива Слава Севрюкова: „Най-ранните ни предходници са се размножавали самостоятелно, отделяйки се едни от други.“ От Адам обаче "се откъсва" сексуално диференцирано същество, различно от всички досега. И какво -първият "родил" човек се оказва Адам. Вторият - Ева. Настанала е непозната ера на полово обособеност. Революционна мутация - от невинно "делене" към сексуално размножаване. Какво я налага? Как се стига до подобна специфика и при повечето животински видове в оня ранен период? Слава Севрюкова не отговаря на всички въпроси. Немее и всесилната наука. Неспособна да изгради аргументирани хипотези при отсъствие на какъвто и да е материален фундамент за това. Пророчицата съзира допирните точки на трудно съвместимите наука и религия от дълбока древност до днес. И за кой ли път хвърля мост между тях, помирявайки ги. Уединен свят на психотронни изживявания. Откроява се външният вид на Адам и Ева, макар от ония времена да не са открити техни фосили, нито на близките им потомци. Слава не е генетик, а психотроник. Костен материал и ДНК не са й необходими. * * * Как мутират архаичните "малки окосмени човечета"? Как възниква езикът - мощен умствен инструмент? Кои са посоките на следващото еволюционно развитие? Какво ги определя?

- Науката приема - някога са съществували десетки взаимно конкуриращи се човекоподобни видове. Кои от тях гравитират в психотронните проникновения? Първообразът на хомо еректус,

предходникът на съвременния човек - кроманьонецът, ранният неандерталец или друг, все още неизвестен клон в еволюцията?

- Касае се за първообразеца. Неандерталецът е клон на еволюцията, различен от човешкия. Между него и кроманьонца отсъства генетична приемственост. Необосновано е да се търси връзка между тях.

Становищата на Слава Севрюкова смущават. Означава ли това, че трябва да бъдат пренебрегвани? Според съвременните генетични изследвания, ДНК" на човека е различна от тази на животинските видове, включително на маймуната. Лишени от общ корен, логично е да са обречени опитите на антрополозите за откриване "липсващото звено" между тях. Слава е категорична - хомо сапиенс не произлиза от маймуна. Човекът, според нея е "посят" от Космоса. Носи факела на изобретателна, водеща към Разум и висша адаптивност нова природа. С проникването на Духа в него, в един вече по-късен еволюционен стадий той ще се превърне в лидер сред изобилието от животински и други човекоподобни видове. Ако с възхода на науката тезата ѝ се потвърди, Дарвиновата теория за произхода на видовете вероятно ще се окаже неадекватна. Откроява се изводът: съвременният Разум е много по-древен, отколкото приемат властващите засега теории и хипотези. Изследователите отдавна търсят и все не могат да достигнат до вкаменелости, обясняващи връзката на човека с маймуната. Според Слава Севрюкова, не ще успеят. Такава липсва. Онова, което учените намират за най-ранни човешки звена, са останки от мутирани маймуноподобни, нямащи връзка със сапиенса. Те - част от богатото царство на приматите, населявало някога Земята. След сложния, изпъстрен с опасности възход в еволюцията, ще ни се да мислим - експериментите на природата с нас благополучно са приключили. Дали е така? * * * Далече в миналото човекът овладява огъня. Епохално постижение. Животът му става по-безопасен и сигурен. Последиците трайно отекуват през хилядолетията. Явяват се оръдията на труда. Преходът от лов към земеделие е друга повратна точка в развитието. Започва период на социално неравенство. Светът се разделя на имащи и нямащи. Следващ етап - опитомяване на животни. Издига се нивото на хранителна обезпеченост. Хората се замогват. Възникват първите цивилизации, предоставящи блага, извоювани с безкрайни усилия. Бликва непознатото дотогава творческо обновление. Духът заработва с пълна сила. Покълват изкуствата. С половата обособеност с рицарска страст се разпалват разтърсващи любовни драми (в това вече никой не се съмнява) - от фаталната красавица Елена през не по-малко трагичната Клеопатра, жената получава международно значение. Заради нея се водят ожесточени войни. С любовта се развихря и "вечната", нестихваща до днес вражда между половете. Какво тласка далечните ни праотци към сексуално размножаване? Как става така, че започват да говорят? И още по-трудно за нежната половина от тях - да мълчат?

45

Защо се заемат да творят? Какво ги провокира да създават изкуство, по-трайно от шедьовъра на потомството им? Съвременният сапиенс от живот в живот се ражда изключително бавно - с милиони години. Тялото ни понастоящем се състои средностатистически от около 8 милиарда клетки. Дали е било устроено така и някога? Нелеки въпроси. Ако новаторските виждания на

Слава Севрюкова за най-ранния далечен произход на Човечеството се потвърдят, познатата ни засега история ще се окаже пореден мит. - Знайте - възкликва въодушевено пророчицата, - Висшият Разум никога не е еднопосочен. Преследва изобилие от цели, цели, цели... Половата ориентация - неустойима "новаторска игра на природата". Трансформация, стремително отгласнала напред човешката еволюция. Свидетели сме как при част от животинския свят тя в модификациите си понякога добива гротескни проявления. Охлювите, например, са двуполови. При морските кончета раждат само мъжките. В океана се срещат особен вид риби, сменящи многократно пола си. Друг пример за странните зигзаги в еволюцията - птичечовката в Австралия е бозайник, снасящ яйца. По някои специфични особености обаче се свързва с влечугите. Как се обясняват изглеждащите днес алогични хрумвания на Природата? Изброените животни, разбира се, са на много по-ниско еволюционно стъпало от нас. Но нима са били кой знае колко извисени най-ранните ни водни, при това още безполови предци? Времето ще реши имаме ли основание да се надсмиваме или отричаме неща, които не познаваме. Фройд, Юнг, Томас Едисън, Шлиман, Артър Евънс, Менделеев, Кекуле, мнозина велики изследователи извършват новаторски проучвания, вслушвайки се в гласа на интуицията. Тя насочва към Същината. Революционните за науката открития в началото винаги се посрещат с недоверие и насмешка. Оспорвани, отхвърляни с години, по-късно се превръщат в азбучни истини, а създателите - (посмъртно) в авторитети в науката. Нима са били наивници? * * * Вижданията на психотропния учен Слава Севрюкова са оригинални. Прониквайки отвъд света на познатото, разкрива неизвестни брънки от генетичната ни верига. Трудно доказуеми постижения. Въпреки обхватните си изследвания, нестандартната изследователка никога няма да се превърне в икона в науката. Не го и желае. Обратното е абсурдно, макар край феномените да блика от абсурди. Кой би допуснал полунаука жена с четвърто отделение в недосегаемия храм на Алма матер, дори да е носител на бъдещи недоумение феноменални способности? Психотрониката - нелесно осъществима. И все пак резултатите при най-изявените ѝ капацитети, подложени на проверка, неведнъж да са доказвани. Източниците ѝ на знание - нетрадиционни. Неприемливи засега познавателни методи. Реакцията на родните ерудити към нея е неадекватна. Доколко вещи са те в тая област? - Задълбочените им познания не се ли простират до архаични становища отпреди стотина и повече години? Някои я считат за дисциплина на... психиатрията. И с необосновано превъзходство я отричат. „Тва, нейното е верно, не измишльотините на уж учените - застъпва се пристрастно и по своему Ванга за Слава. - Образовани, па се си беа при нас. При неа, при мене... „Де, кажи тва, де кажи онова" и, пишат ли, пишат. Праат открития..." Отхвърлените остарели схващания определят напредъка на човешкото познание. Постиженията на психотроничката са практически неконтролируеми според съвременните изисквания. Но нали науката се развива. Може проникновенията на свръхсетивата да повлияят на нейния ход. Кой уважаван световен учен е обяснил и дал какъвто и да е доказателствен материал за това как са изглеждали и са се размножавали изначалните ни предци? - Въпроси, догадки. Отсъстват категорични становища. Слава Севрюкова възкресява светове, отдавна избледнели в мъглата на епохите. Предлага оригинални картини от миналото. Съзира неизвестни еволюционни етапи. Добре обосновани описания. "Видяното" е логично, лишено от противоречия. Обяснява значима част от познатите факти за нашата еволюция. Изнася нови.

Учените на съвременния етап достигат до отделни съставки. Трудно сглобяват цялостна картина. Не могат да открият ключови елементи от пъзела на произхода ни. Свързвайки еволюционните звена, често пъти допускат грешки. Например - зависимостта между неандерталеца, кроманьонеца и съвременния човек. Нека пак повторим становището на Слава Севрюкова: „Неандерталецът е

46

свършено различен клон в еволюцията и няма нищо общо с нас." Трябва ли да пренебрегваме проникновенията на световно изявен психотронен капацитет, неспособни да предложим алтернатива за тънещия в непрогледност период на предходника на протосапиенса? Какво, ако Сътворението бавно и колебливо преминава през различни етапи - от клетъчно размножаване към по-усложнено "делене"? А вече много по-късно - към полова диференциация? Вниквайки в сложния сензорен калейдоскоп на уникалната изследователка, може науката с времето да поеме по очертания от нея път. Хомо сапиенс едва прохожда. На колко хилядолетия е? Десетки, стотици, милиони?... Изследванията върху най-ранните, забулени в мъгла цикли на генезиса ни все някога ще дадат резултат. Предсказанията на Слава Севрюкова заслужават внимание. Като послания към Бъдещето. Оригинална информация, постигната по необичаен, засега все още оспорван "квазинаучен способ". Дължим ѝ го. Нека съхраним проникновенията за безпристрастния съдник. Крайната дума все пак принадлежи на науката. * * * Възникват и още по-интригуващи въпроси. Динозаврите безалтернативно господстват на планетата над 150 милиона години. Просъществували по-дълго от нас, нима са по-свършени? Какво се случва преди 65 милиона години? Защо гигантските гущери завинаги са изтрети от лицето на Земята? Огромен астероид ли се връзва в планетата с произтичащите катастрофални сеизмични последици и резки климатични промени, както твърдят съвременните учени? Или?... Слава осветлява и този въпрос: - Колосален катаклизъм от огромно космическо тяло. Доколкото "виждам", не е предизвикан от метеорит. Не, не е метеорит. Ако се бе стигнало до подобно стълкновение, щях да забележа гигантска експлозия. Никъде не съзирам такава. Сблъсък отсъства. Пред мен се откроява нещо свършено различно. Изумителна гледка!... Пророчицата се умълчава, изживявайки емоционално споходилото я видение. - Масивна дългоопашата комета се носи към Глобуса. Приближава. Зловещото ѝ, разлято в пространството ветрилообразно тяло, расте, расте... Наедрява на хоризонта. Запълва все повече небосвода. Страшно е. Задава се епичен сблъсък... ..Но не... Разминават се, като на косъм... Безпрецедентно явление. Гласът ѝ е остър, насечен. Без да крие изумление от мащаба на извършващото се, продължава: - Гравитацията на огромния космически обект мощно разтърсва планетата. Ако бе звезда, щеше да я взриви и изпари. Не е... Виждам... Замълчава отново, възряна в неведоми пространства: - Комета. Преминава рисковано близо. Огнената ѝ опашка коварно близва Синята планета. Ефектът от срещата с космическия пришелец е по-разителен. Земята остро, дълго се тресе. Настават необратими процеси. Машабен катаклизъм. Променя своя ход. Завърта се тънката ѝ енергийна ос. Разместват се полюсите. Климатът драстично се преобразява. Температурите рязко спадат. И ...това е началото на края на динозаврите. - Защо началото на края? Психотроничката внимателно изяснява: - Доколкото забелязвам, огромните гущери не измират веднага, а постепенно. (Изследванията доказват: в

костите на масово погиналите в оня пагубен за студенокръвните влечуги период е открито радиоактивно вещество. За учените отлагането му в тях е последица от катастрофален сблъсък на нашата планета с метеорит. Кой е нарушил непоклатимия, гарантиран с милиони лета баланс на природните сили, оказвайки сра-звящо въздействие върху недосегаемите дотогава доминиращи гиганти? Сега с основание можем да се съмняваме в господстващата научна хипотеза. Според психотропните разкрития това вещество се е образувало от отложените частици от опашката на кометата при опасно близкото ѝ разминаване със Земята - б. а.) * * * Кратка справка. Кометите, наречени "опашати звезди", трудно се изучават. Не е разкрито съдържанието на ядрата им. Движат се три пъти по-бързо от астероидите. Сблъсъкът с тях е многократно по-опасен от този с астероид. Ако синята планета в ония безпаметни мигове се е разминала като на косъм с разрушителен космически гигант, имала е златен шанс за оцеляване. В Слънчевата система кръжат над три милиона комети. Коя от тях в далечното минало опасно ни е застрашавала?

47

Изследванията доказват - психотроничката в известен смисъл е права. Измирането на динозаврите, на десетки животни и растения се извършва плавно - за около 80 000 години. Не е възможно, следователно, да се касае за метеорит. Колапсът на разрухата, който той би предизвикал, изисква значително по-малко време. Безпристрастните научни становища косвено подкрепят откритието на Слава Севрюкова. Ако наистина се е състоял гигантски метеоритен сблъсък преди 65 милиона години, неговото тяло ще да е било твърде малко, да ликвидира доминиращите студенокръвни животни, съумели да оцелеят дотогава над 150 милиона лета. До фаталната среща с космическото тяло за такъв огромен отрязък от време те едва ли са били лишени от подобни сътресения. С гибелните изменения се провокира потребност от нов природен баланс. Изчезват старите, за да се даде път на по-съвършени, приспособими в новите условия растителни и животински видове. След близо 100 000 години - сочат изследванията - едва тлеещият живот на Земята плавно се възстановява. Стабилизиран, търси устойчиви точки на равновесие. Революционно освежен. Изменен. До не-узнаваемост. Настава ера на по-адаптивни, еволюционно по-напреднали топлокръвни същества - бозайниците. Фактите от традиционната и психотронна наука кореспондират, допълвайки се. Драматичната историческа среща (много вероятно е това да е била комета) крие и позитивна изненада - стартира развитието на нови форми от растителната и животинска верига. Катаклизъмът - революционен тласък на живота. Подготвят се предпоставки за по-благоприятна реализация на най-ранните предходници на човека. „Създаването чрез разрушение е основен божи принцип - напомня, усмихвайки се, Слава Севрюкова. - Животът чрез умирање - друг. Масовият погром се оказва важна съставка на задаващия се възродителен за Природата процес." * * *

- Според учени от НАСА, преди около четири милиарда години при сблъсък с огромен метеорит Марс първо изгубва магнитното си поле, после - атмосферата и океаните. Грози ли ни опасност аналогичен космически катаклизъм да споходи някога и Гея? И тя, подобно на червената планета, да се превърне в безжизнена пустош?

- Да - потъмнява гласът на Слава Севрюкова, -но това ще е далече в много, ама мно-о-о-о-ого късен период. Тогава, когато за човешките души вече ще е отпаднала потребността да се явяват в плът и кръв на Земята. Вселената се контролира от Разума. Космосът е Разум. Не е задължително събитието да се провокира от метеорит или друга грандиозна катастрофа. След хиляди, хиляди и хиляди години виждам - безплодна, оголяла, запусната, Земята ще напомня Марс...

Вдъхвайки надежда за обозримото бъдеще на човешкия род, пророчицата подчертава:
„Невероятна е способността на природата да се съхранява и развива по начини, които не сме допускали и в най-смелите си фантазии. Животът в настоящия вид може да изчезне, но и тогава няма изцяло да престане. Ще просъществува в други, непонятни засега неземни форми." * * *
Трудно е да се проследи обсега на психотронните проникновения на феномена. Преминава познатите граници на тялото и духа. Достига предели, считани за невъзможни. Запълва бели петна за най-ранните кълнове на живота. Благодарение на нея, имахме шанс да се върнем стотици милиони години назад. Необозримото, придобило форма, сякаш "оживя". Нещо немислимо досега по какъвто и да е друг начин. Резултатите на психотронните търсения вече са факт. Докога, тънещи в неизвестност, да събират прах из архивите? Революционни към остарелите научни представи, може да изиграят "катализираща роля на катаклизъм" за тях. Опасността на риска - какво повече от нея напомня, че сме живи. "Спорните постижения" на Слава Севрюкова - резултат на непостижима хроновизия - е наложително да бъдат оповестени. Като документ за съвременниците и за идните поколения. Дано по-съвършени. Генезисът на човешкото начало едва ли е миниран с по-малко рискове и изненади от още неоткро-илите се хоризонти на бъдещия живот. Отдавна покойница, това не касае Слава Севрюкова. Духовно същество, докоснало се до невидими за нас проявления на живота, приживе съзнателно страни от „недостойни боричкания за позиции, признание и слава". „Колкото по-рано човек разбере, че умът му е канал на Висшата светлина, толкова повече неща ще бъдат възможни за него" - деликатно споделя пророчицата.

48

Можем ли да не се съобразим с това? Особено, ако вече сме 0 повярвали. А дотогава? Остава ли ни друг избор, освен да се осланяме и работим за настоящето, понесло ключа на безброй неразбулени загадки.